

Motion till riksdagen 2009/10:Ub219

av **Hans Backman (fp)**

Idrott i skolan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att alla barn och ungdomar i grundskola och gymnasieskola i Sverige ska garanteras minst tre lektionstimmar idrottsundervisning varje vecka.

Motivering

Problemen med övervikt bland barn och ungdomar är stort. Den främsta orsaken är att barnen inte rör lika mycket på sig som tidigare. Barn sitter stilla för mycket, blir skjutsade istället för att gå eller cykla själva osv. Idrottslektionerna i skolan har teoretiserats, samtidigt som barnens fritid innehåller färre tillfällen till fysisk rörelse. Ett område av central betydelse är därför att stimulera spontan och naturlig rörelse hos barn och unga vid sidan av den planerade idrottsliga verksamheten.

Mot denna bakgrund bör kommuner göra sitt yttersta för att tillse att barn och unga på ett säkert sätt kan ta sig från hemmet till skolan genom att gå eller cykla istället för att skjutas av sina föräldrar. Det är också av mycket stor vikt att skolans fysiska miljö är utformad på ett sådant sätt att den uppmuntrar barn och unga till rörelse och aktivitet på raster.

Skolan kan inte lösa alla samhällets problem. Föräldrarna har huvudansvaret för sina barns uppfostran och hälsa. De måste se till att barnen får motion och god kost. Men skolan kan också bidra. I en framtida översyn av skolans kurs- och läroplaner bör teoretiseringen av idrottsämnet brytas. När det står idrott på schemat ska eleverna röra på sig. I kommunerna bör vi också verka för mer motion i skolan. Det kan handla om att alla barn en gång om dagen ska röra på sig eller erbjudas annan fysisk aktivitet.

Nationellt bör alla barn och ungdomar i grundskola och gymnasieskola garanteras minst tre lektionstimmar idrottsundervisning varje vecka. Undervisningen måste också individualiseras. För några år sedan gjorde Skolverket en

Fel! Okänt namn på

stor undersökning av idrottsämnet. De aktiviteter som är populärast bland pojkar, är också de aktiviteter som är vanligast på idrottslektionerna. Det handlar då främst om bollsport. Aerobics och dans, som ger högst deltagande bland flickor, är ganska ovanligt. Pojkarna tycker också, kanske som en följd av detta, i mycket högre utsträckning än flickorna, att idrotten är intressant och rolig. Skillnaderna ökar med ålder. Eleverna har olika intressen och smak, den många gånger ensidiga fokuseringen på grupp- och killidrotter måste brytas.

Det är också viktigt att skolidrotten inte är fokuserad på idrottslig prestation utan på deltagande. Målet med undervisningen ska inte vara att hoppa längst i längdhoppet, göra flest mål i fotbollen eller vara bäst på att dansa. Detta måste särskilt beaktas vid betygssättning. Skolidrotten måste framför allt fokusera på att stimulera de elever som aldrig annars ägnar sig åt fysisk aktivitet.

Jag tycker att alla elever ska få möjlighet att röra på sig i skolan, gärna minst en gång om dagen, att idrottsämnet ska byggas upp så att det tilltalar både killar och tjejer och att alla elever i grundskola och gymnasieskola i hela landet ska garanteras minst tre lektionstimmar idrott per vecka.

Stockholm den 29 september 2009

Hans Backman (fp)